

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 4C/8/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4620200467
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Marián Mokoš
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2023:4620200467.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudcom Mariánom Mokošom v právnej veci žalobcu: C. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. Y. XX, XXX XX P. Y., právne zastúpený: JUDr. Jozef Dudzík & JUDr. Kristína Gerová, Advokátske združenie Škultétyho 1597/7, 955 01 Topoľčany, proti žalovanému: Poľnohospodárske družstvo Zlatý klas Urmince, 956 02 Urmince 1, IČO: 00 205 796, právne zastúpený: L/R/P advokáti, s.r.o., so sídlom Slávičie údolie 6, 811 02 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 52 735 354, o určenie vlastníckeho práva, takto

rozhodol:

Súd určuje, že žalobca je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti v kat.úz. P. Y. zapísanej na LV č. XXX ako parc. registra E parc.č. 78, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 401 m², ktorej zodpovedajú novovytvorené parc.č. 387/147, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 192 m² a parc.č. 387/148 záhrada o výmere 209 m² zamerané geometrickým plánom č. 4C/8/2020 zo dňa 04.09.2021 overeným Okresným úradom Topoľčany katastrálnym odborom dňa 31.08.2022 pod č. 706/2021 tvoriacim prílohu znaleckého posudku č. 8/2022 znalkyne Ing. Yvety Strhanovej, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou tohto rozsudku.

Súd žalobcovi priznáva náhradu trov konania proti žalovanému v plnej výške, o ktorej rozhodne tunajší súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1./ Žalobca sa podanou žalobou domáhal určenia, že je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti v kat.úz. P. Y. zapísanej na LV č. XXX ako parc. registra E, parc.č. 78, zast. plocha a nádvorie o výmere 401 m² z dôvodu, že ako výlučný vlastník tejto nehnuteľnosti je na liste vlastníctva zapísaný žalovaný, avšak táto nehnuteľnosť je súčasťou parciel registra C zapísaných na LV č. XXX ako parc.č. 387/2 záhrada o výmere 1 238 m² a parc.č. 387/40 zast. plocha a nádvorie o výmere 1 056 m², ktoré sú jeho výlučným vlastníctvom a teda týmto zápisom vzniká tzv. duálne vlastníctvo, ktoré je potrebné odstrániť podanou žalobou. Žalobca svoje vlastnícke právo k predmetnej nehnuteľnosti odvodzoval od skutkových a právnych okolností dokladovaných listinami pripojenými k žalobe s tým, že vlastníkom sporného pozemku sa stal jeho starý otec Y. Y. s manželkou H., rod. R., pričom po smrti svojej manželky Y. Y. previedol zaopatrovacou zmluvou pozemky na dcéru Y. Y. a táto kúpnu zmluvou zo dňa 07.05.1971 sporný pozemok previedla na Y. Y. a manželku D., teda rodičov žalobcu. Y. Y. s manželkou D. si v januári a februári 1971 vybavovali stavebné povolenie na stavbu rodinného domu a mali pripravený výkaz plôch s geometrickým plánom, podľa ktorého boli zamerané hranice stavebného pozemku. Po smrti Y. Y. sa žalobca stal vlastníkom jeho spoluvlastníckeho podielu a po smrti matky zdedil aj jej spoluvlastnícky podiel. V roku 2011 žalobca odkúpil spoluvlastnícke podiely kúpnu zmluvou V2147/11 a to už ako podiely na parc.č. 387/2 a 387/40.

2./ Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil s tým, že predmetná parc.č. XX v kat.úz. P. Y. bola v rámci prídelového konania podľa zákona č. 104/1945 Zb. SNR pridelená Československému štátu do správy MNV Horné Štítáre v celosti a táto prídelová listina bola vydaná dňa 15.03.1964. Dňa 16.03.1964 bola predmetná nehnuteľnosť odpredaná na základe kúpnopredajnej zmluvy uzatvorenej medzi Československým štátom ako predávajúcim a Jednotou - ľudovým spotrebným družstvom v Topoľčanoch ako kupujúcim. Žalovaný zároveň poukázal na zápisy v pozemknoknižnej vložke č. 395, z ktorých vyplýva vlastníctvo Y. Y. a manželky H. R. a to zápis č. 8 vyvlastnenej parc.č. 78/2 o výmere 3 a 66 m² a tiež na zápis č. 15 vzťahujúci sa ku geometrickému plánu zo dňa 15.02.1964, z ktorého vyplýva jeho vlastníctvo k nehnuteľnosti. Podľa neho všetky právne tituly uvedené žalobcom sa vzťahujú na pozemky parc.č. 387/2 a 387/40 a žalobca nepredložil žiadne relevantné dôkazy, ktoré by preukazovali fakt, že nehnuteľnosť je súčasťou pozemkov parc.č. 387/2 a 387/40. Vlastnícke právo žalovaného k spornej nehnuteľnosti bolo nadobudnuté aj na základe rozhodnutia ROEP C70/15 zo dňa 30.06.2015, pričom v žiadnom štádiu nebola nehnuteľnosť považovaná za súčasť pozemkov parc.č. 387/2 a 387/40. Okrem toho žalovaný poukázal na prídelovú listinu zo dňa 22.12.1958.

3./ Žalobca na vyjadrenie žalovaného reagoval stanoviskom zo dňa 16.04.2020 (č.l. 40), v ktorom konštatoval, že nadobudnutie vlastníckeho práva v dôsledku vykonania ROEPu nemohlo zmeniť nič na stave dlhodobej držby a užívania sporného pozemku s tým, že on je vlastníkom tohto pozemku a o vlastnícke právo nemohol prísť vďaka rozhodnutiu orgánov, ktorých vôbec nezaujímal skutočné užívacie a vlastnícke vzťahy, či vzťahy dlhodobej držby týchto pozemkov. K spornému pozemku nadobudol vlastníctvo Y. Y., ktorý bol jeho starým otcom aj s manželkou H. ako vyvlastnený majetok a od tých čias sa nestalo v rodine Y. nič, čo by malo zmeniť tento pôvodný vlastnícky stav. Následne vlastnícke právo nadobúdali právni nástupcovia pôvodných prídelcov Y. a H. Y.. Žalobca požadoval vytýčenie hranice parc.č. 387/2 a 387/40 geodetickou firmou GEOTOP Topoľčany, avšak bol informovaný, že to nie je možné, lebo najskôr je potrebné vysporiadať sa s evidenciou parc.č. 78, ktorá bráni tomu, aby bolo možné vytýčiť hranice.

4./ Žalovaný v následnom vyjadrení zo dňa 15.05.2020 (č.l. 47) považoval argumentáciu žalobcu, podľa ktorej je vlastníkom spornej nehnuteľnosti z titulu dlhodobej držby za nesprávnu s tým, že vlastnícke právo je právom trvalým, ktoré sa nepremičuje a teda pojem držiteľ a vlastník nie sú pojmy totožné. Ak žalobca odvodzuje svoje vlastnícke právo od dlhodobej držby a užívania nehnuteľnosti, tak je nutné, aby za účelom právne dokonalého a platného nadobudnutia vlastníckeho práva pristúpila ďalšia právna skutočnosť a to vydržanie. S poukazom na § 134 OZ žalobca nie je a nemôže byť dobromyseľným držiteľom a teda ani tento spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti v prípade žalobcu neprichádza do úvahy. Žalovaný zakladá svoje vlastnícke právo najmä na prídelovej listine zo dňa 22.12.1958, z ktorej jednoznačne a nespochybniteľne vyplýva, že vlastnícke právo nadobudol od V. R. a A. R..

5./ Žalobca na pojednávaní dňa 19.06.2020 uviedol, že určenia vlastníckeho práva k spornému pozemku sa domáha z dôvodu, že za tento zaplatili ešte jeho starí rodičia Y. Y. s manželkou Máriou, nakoľko k rodinnému domu, ktorý pôvodne mali, chceli ešte pristaviť a toto bol vlastne dôvod vyvlastnenia časti pozemkov bývalým vlastníkom. Podľa geometrického plánu z roku 1944 dom starých rodičov bol postavený na parc.č. 387/40 a keď chcel otec k tomuto domu pristaviť, tak starý otec sa dohodol s p. R. na odkúpení časti jeho pozemku, čo si u neho aj odrobil, avšak k tomuto už nedošlo, keďže bola vojna a R. sa potom už nevrátili. Z tohto dôvodu došlo k vyvlastneniu, pričom parc.č. 78/2 sa využívala ako cesta a teraz je na tejto parcele prístup do jeho dvora a ďalej na tomto pozemku sú stromy a záhrada. Sporný pozemok bol teda užívaný od roku 1944 už jeho starými rodičmi.

6./ Po vypracovaní znaleckého posudku žalobca upravil petit žaloby tak, že sa domáha určenia jeho výlučného vlastníctva k nehnuteľnosti pôvodne zapísanej na LV č. XXX ako parc.registra E, parc.č. 78, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 401 m², ktorá zodpovedá novovytvorenej parc.č. 387/147, zastavaná plocha a nádvorie výmery 192 m² a parc.č. 387/148 záhrada výmery 209 m² podľa znaleckého posudku Ing. Yvety Strhanovej č. 8/2022, pričom súd na pojednávaní dňa 19.12.2022 uznesením pripustil zmenu petitu žaloby s poukazom na ustanovenie § 140 ods. 1 a § 142 CSP.

7./ Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, ako aj oboznámením sa s písomnými stanoviskami oboch strán, s predloženými dokladmi, s pripojenými spismi 5C/63/2017, 4D/2264/94, 10D/545/2017 a so znaleckým posudkom č. 8/2022 znalkyne Ing. Yvety Strhanovej, pričom zistil, že podľa výpisu z

LV č. XXX pre kat.úz. P. Y. je žalobca výlučným vlastníkom parc.registra C, parc.č. 387/2 záhrada o výmere 1 238 m² a parc.č. 387/40 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1 056 m² s tým, že na parc.č. 387/40 je postavený rodinný dom súp.č. XX a to na základe nadobúdacích titulov špecifikovaných v uvedenom LV. Zároveň podľa výpisu z LV č. XXX pre kat.úz. P. Y. je žalovaný výlučným vlastníkom parc. registra E parc.č. 78, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 401 m² s tým, že nadobúdacími titulmi sú pridelová listina zo dňa 22. 12. 1958 a rozhodnutie ROEP C70/2015 zo dňa 30.06.2015. Zároveň v oboch listoch vlastníctva je uvedená poznámka o spochybnení hodnovernosti údajov KN v zmysle § 39 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z.z. a to duplicita EKN parc.č. 78 vedenej na LV č. XXX a časťou CKN parc.č. 387/2 a 387/40 vedených na LV XXX. Uvedená duplicita zápisov bola vyznačená na základe rozhodnutia Okresného úradu Topoľčany katastrálny odbor č. X23/2022 - 20 zo dňa 21.06.2022 (č.l. 189), pričom z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že žiadosť o opravu údajov podávala znalkyňa Ing. Yveta Strhanová a po prešetrení bolo zistené, že kúpna zmluva RI 349/71 bola zapísaná na LV č. 4, ktorej súčasťou bol aj GP č. 920-20-0006-4, avšak tento nebol zakreslený do mapy evidencie nehnuteľností a z toho dôvodu bol pri spracovaní registra obnovennej evidencie pôdy dopracovaný právny stav a to EKN p.č. 78 o výmere 401 m² zapísanej v prospech žalovaného v podiele 1/1. Register obnovennej evidencie pôdy - C70/2015 zo dňa 30.06.2015 bol do KN zapísaný pod Z3394/2015 položkou výkazu zmien č. 133/2015 dňa 20.11.2015. Na základe uvedených skutočností bolo potrebné opraviť zákres CKN p.č. 387/2 a 387/40, ktoré sú zapísané v prospech žalobcu v podiele 1/1 a zákres CKN p.č. 386 zastavaná plocha a nádvoria o výmere 4 704 m², ktorá nie je zapísaná na LV.

8./ Podľa záveru znaleckého posudku č. 8/2022 vypracovaného Ing. Yvetou Strhanovou (č.l. 177) zápis pôvodnej parcely č. 387/2 záhrada o výmere 1 439 m² v prospech Y. Y. a H. Y., rod. R. a to každého v podiele 1/2 bol vykonaný pod Čd 17/1926 do PKN vložky č. 132, pričom podľa Čd 2564/1940 bola pôvodná parc.č. 387/2 zmenená na nové parc.č. 387/2 záhrada o výmere 637 m² a č. 387/40 dom a dvor o výmere 852 m². Zároveň do PKN vložky č. 361 bol vykonaný zápis pôvodnej parc.č. 387/39 stavebné miesto o výmere 291 m² v prospech Y. Y. a H. rod. R., každého v podiele 1/2 pod Čd 3208/1931. Pôvodná parc.č. 387/39 stavebné miesto o výmere 291 m² bola pod Čd 495/1960 prepísaná do PKN vložky č. 545.

9./ V PKN vložke č. 395 bol pod Čd 5162/1935 vykonaný zápis nových vlastníkov pôvodných parciel parc.č. 78 dom č. 28 s hospodárskym stavaním a s dvorom o výmere 12 286 m² a č. 387/18 roľa o výmere 4 064 m² v prospech A. R. v podiele 1/2 a V. R. v podiele 1/2. Pod Čd 2432/1944 bol do PKN vložky č. 395 vykonaný zápis podľa dožiadania Okresného úradu v Topoľčanoch zo dňa 30.06.1944 č. E9333/1 - 15/6 a GP daného v Topoľčanoch dňa 16.02.1944 s tým, že sa poznamenáva v zmysle § 8 zákona č. 177/40 Sb. zák. zahájenie vyvlastňovacieho pokračovania na časť nehnuteľnosti parc. č. 78, 387/1, 387/18 označenej v pláne parc.č. 78/2 o výmere 3 a 66 m² pre Y. Y. a jeho manželku H., rod. R.. Z dokladov tvoriacich prílohy znaleckého posudku vyplýva, že dňa 30.06.1947 vydal Okresný národný výbor v Topoľčanoch pod č. 9785/1947 výmer o vyvlastnení časti nehnuteľnosti zapísaných vo vložke č. 395 v kat.úz. P. Y. ako parc.č. 78, 387/1, 387/18 na mene A. R. a V. R. každého v podiele 1/2 a to v rozsahu uvedenom v geometrickom pláne zo dňa 16.02.1944 č. 15/1944 ako parc.č. 78/2 vo výmere 102 štvorc. siah v prospech Y. Y. a manželky H. rod. R. v rovnakom pomere. Z toho výmeru ďalej vyplýva, že bol vydaný podľa nariadenia č. 128/1945 Sb. n. SNR s tým, že za vyvlastnenú nehnuteľnosť vyvlastňovatelia poskytnú náhradu, ktorú treba zložiť do depozitu Okresného súdu v Topoľčanoch a po zložení náhrady vyvlastňovatelia nadobudnú vlastníctvo vyvlastnených nehnuteľností, pričom súd nariadi vklad vlastníckeho práva v prospech vyvlastňovateľov a vymaže všetky ľarchy. Po zložení náhrady vyvlastnené pozemky budú odovzdané do držby a úžitku vyvlastňovateľom zvláštnym výmerom Okresného národného výboru na uskutočnenie diela, pre ktoré sa vyvlastnenie povolilo. Z obsahu ďalšieho výmeru vydaného ONV Topoľčany dňa 24.07.1947 pod č. 13141/1947 vyplýva, že Y. Y. a manželke boli odovzdané do držby a úžitku na uskutočnenie diela nehnuteľnosti, pre ktoré sa povolilo vyvlastnenie predchádzajúcim výmerom zo dňa 30.06.1947 č. 9785/47 z dôvodu, že vyvlastňovací výmer sa stal právoplatným a vykonateľným a o tomto výmere bol upovedomený aj Okresný súd v Topoľčanoch. Nakoľko výmer zo dňa 30.06.1947 ohľadne parc.č. 78/2 o výmere 366 m² (102 štvorcových siah) nebol zapísaný do pozemkovej knihy (parc.č. 78 zostala nerozdelená), tak podľa znalkyne pravdepodobne bola parc.č. 78/2 pri údržbe (iný dôvod nebol zistený) na mape zrušená. V znaleckom posudku č. 8/2022 sú jednotlivé zápisy k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam podrobne zdokumentované na strane 1 - 11 (č.l. 165-175), pričom z týchto zápisov vyplýva prechod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam pôvodne patriacim Y. Y. a manželke H. na ich právnych nástupcov až po žalobcu, ktorý je v súčasnej dobe vedený

ako výlučný vlastník parc. registra C parc.č. 387/2, 387/40 spolu so stavbou rodinného domu súp.č. XX na parc.č. 387/40.

10./ Rodičia žalobcu Y. Y. a manželka D. listom zo dňa 15.01.1971 (č.l. 14) požiadali Okresný národný výbor v Topoľčanoch o vyslovenie súhlasu k majetkoprávnemu usporiadaniu nehnuteľností parc.č. 78/2 v kat.úz. P. Y. o celkovej výmere 366 m² s tým, že poukázali na predchádzajúci výmer ONV v Topoľčanoch zo dňa 30.06.1947, podľa ktorého bola časť nehnuteľností parc.č. 78, 387/1 a 387/18 zapísaných vo vložke č. 395 vyvlastnená v prospech Y. Y. a manželky a to o celkovej výmere 366 m² s tým, že Y. Y. s manželkou zaplatili hodnotu vyvlastňovaných nehnuteľností, avšak nie je jasné, z akého dôvodu Okresný súd v Topoľčanoch nezapísal vlastnícke právo k vyvlastneným nehnuteľnostiam. Uvedené zistili z pozemnoknižného stavu pozemkov, ktoré sú naďalej písané na mene pôvodných vlastníkov s poznámkou konfiškácie - výkupu v prospech Čsl. štátu. Na uvedenú žiadosť rodičov žalobcu odpovedal ONV v Topoľčanoch listom zo dňa 16.02.1971 č. VHLP:217/1971 (č.l. 14pv), že nemá námietky proti tomu, aby nehnuteľnosť parc.č. 78/2 v kat.úz. P. Y. o výmere 366 m² (102 štvorcových siah) bývalého vlastníka V. R. vedená na Čsl. štát bola právom vlastníctva vedená na Y. Y. a jeho manželku D., nakoľko zo spisového materiálu bolo hodnoverne zistené a dokázané, že uvedené nehnuteľnosti boli podľa právoplatného rozhodnutia ONV v Topoľčanoch zo dňa 30.06.1947 č. 9785/1947 titulom vyvlastnenia podľa § 10 ods. 1 nar. č. 128/1945 Sb. n. SNR vyvlastnené v prospech Y. Y. a manželky v rovnakom pomere. Tento prevod uvedených nehnuteľností nebol však v zmysle citovaného rozhodnutia pozemnoknižne prevedený, čo sa stalo nedopatrením a preto ONV v Topoľčanoch súhlasilo s tým, aby nehnuteľnosti boli právom vlastníctva písané v prospech Y. Y. a manželky.

11./ V prípade parc. registra E parc. č. 78 zapísanej na LV č. XXX v prospech žalovaného je nadobúdacím titulom prídelová listina zo dňa 22.12.1958 (č.l. 225) vydaná ONV v Topoľčanoch pre Jednotné roľnícke družstvo v P. Y. týkajúca sa nehnuteľnosti v kat.úz. P. Y. zapísanej vo vložke č. 395 ako parc.č. 78 hospodárske budovy o výmere 1,2286 ha, pričom žalobca predložil aj prídelovú listinu zo dňa 11.03.1964 (č.l. 52) vydanú pre Čsl. štát - v správe MNV Horné Štitáre týkajúcu sa parc.č. 78 o výmere 0,0057 ha podľa GP z 15.02.1964 č. 915-20-0043-4 a parc.č. 387/18 roľa o výmere 0,4064 ha vo vložke č. 395, pričom na základe tohto výmeru bol pod Čd 863/64 vykonaný zápis v PKN vložke č. 395 s novými výmerami parciel 78 dom č. 28 s hospodárskym stavaním a s dvorom o výmere 12 229 m² a č. 387/18 roľa o výmere 3 131 m² tak, že časť označená písmenom „a“ bola pričlenená z pôvodnej parc.č. 387/18 do parc.č. 78. Pod Čd 863/64 bol vykonaný aj zápis kúpnopredajnej zmluvy uzavretej medzi Československým štátom - MNV v Horných Štitároch ako predávajúcim a Jednotou - ľudovým spotrebným družstvom v Topoľčanoch so sídlom v Bánovciach nad Bebravou ako kupujúcim, podľa ktorej bola kupujúcemu predaná časť z parcely č. 387/18 o výmere 9 a 33 m², ktorá sa zlučuje s časťou parc.č. 78 podľa GP v novovytvorenej parc.č. 387/51 za dohodnutú kúpnu cenu 746,40 Kčs s tým, že parc.č. 387/18 je vedená vo vložke č. 395 pre kat.úz. P. Y.. Ďalším nadobúdacím titulom žalovaného k parc.č. 78 zapísaným na LV č. XXX je rozhodnutie ROEP C70/2015 zo dňa 30.06.2015, Z3394/15 (č.l. 73).

12./ Zo záverov ZP č. 8/2022 je ďalej zrejmé, že na základe kúpnej zmluvy N217/71, Nz 217/71, RI349/71 (číslo zmeny 14/1971) boli na LV č. 4 pre právnych predchodcov žalobcu zapísané parc.č. 387/2 záhrada o výmere 1 238 m² a číslo 387/40 zast. plocha o výmere 1 056 m² na podklade GP č. 920 - 20 - 0006 - 4, pričom diely označené písmenami a, b zodpovedajú geometrickému určeniu parc.č. 78/2 zakreslenej v mape evidencie nehnuteľností - pozemkovej mape a parcele č. 78/2 podľa GP č.j. 15/44 zo dňa 16.02.1944. Porovnaním GP č. 920 - 20 - 0006 - 4 a GP č. 4C/8/2020 znalkyňa konštatovala, že oplotenie parciel registra C parc.č. 387/2 a 387/40 od zamerania dňa 14.10.1965 - 57 rokov je stále na tých istých vlastníckych hraniciach. Geometrický plán č. 920 - 20 - 0006 - 4 nebol zakreslený v roku 1971 do mapy evidencie nehnuteľností - pozemkovej mapy a ani pri ROEP zákres tohto geometrického plánu nebol do vektorovej katastrálnej mapy prevedený. Diely označené písmenami a, b podľa GP číslo 920 - 20 - 0006 - 4 sú vo vektorovej katastrálnej mape nesprávne súčasťou parcely registra C KN č. 386 do opravy X23/2022. Zápisom parcely registra E KN č. 78 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 401 m² po ROEP do katastra vzniklo v mieste parcely registra E KN č. 78 duplicitné vlastníctvo s parcelami registra C KN č. 387/2 záhrada o výmere 1 238 m² a č. 387/40 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1 056 m², ktorých vlastnícke hranice boli nesprávne zakreslené vo vektorovej katastrálnej mape nečíselnej. Podľa GP č. 4C/8/2020 pôvodnej nehnuteľnosti registra E KN č. 78 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 401 m² zapísanej na LV č. XXX zodpovedajú nové parcely registra C KN č. 387/147 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 192 m² a č. 387/148 záhrada o výmere 209 m². Tieto nové parcely registra C

KN sú na mieste samom užívané s druhmi pozemkov zastavaná plocha a nádvorie a záhrada podľa prešetrenia pri zameraní dňa 16.07.2021 žalobcom.

Podľa § 137 písm. c/ Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností, ustanovených zákonom.

Podľa § 129 ods. 1 OZ, držiteľom je ten, kto s vecou nakladá ako s vlastnou alebo kto vykonáva právo pre seba.

Podľa ods. 2, držať možno veci, ako aj práva, ktoré pripúšťajú trvalý alebo opätovný výkon.

Podľa § 130 ods. 1 OZ, ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

Podľa § 134 ods. 1 OZ, oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu 3 rokov, ak ide o hnutelnosť, a po dobu 10 rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

Podľa ods. 3, do doby podľa ods. 1, sa započíta aj doba, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny predchodca.

Podľa § 5 nariadenia Sboru poverenikov č. 128/1945 Sb. n. SNR o výstavbe miest a obcí na Slovensku, na stavbu obytných domov, potrebných hospodárskych budov, na stavbu malej prevodzovne živnostníka a na stavbu potrebnej prevodzovne výrobného, spotrebného alebo skladištného družstva, možno vyvlastniť pozemky nezastavané a pozemky zastavané stavbami, ktoré príslušný úrad nariadil zbúrať alebo zakázal užívať.

Podľa § 8 ods. 1 citovaného nariadenia, vyvlastňovacie pokračovanie vykoná na návrh vyvlastňovateľa okresný národný výbor.

Podľa § 10 ods. 1 citovaného nariadenia, ak okresný národný výbor zistí, že podmienky vyvlastnenia sú splnené, vydá do ďalších 15 dní vyvlastňovací výmer.

Podľa ods. 2, vyvlastňovací výmer má obsahovať presne označený predmet vyvlastnenia, povinnosti a záväzky vyvlastňovateľa s určením lehoty, ktorej vyvlastňovateľ je povinný dielo vykonať, následky, ktoré postihnú vyvlastňovateľa, ak dielo v určenej lehote nevykoná, rozhodnutie o útratách pokračovania, okolnosti a opatrenia závažné z hľadiska pokračovania, odôvodnenie výmeru a poučenie o opravných prostriedkoch.

Podľa § 12 ods. 1 citovaného nariadenia, na základe vykonateľného vyvlastňovacieho výmeru môže odovzdať okresný národný výbor vyvlastnenú nehnuteľnosť (právo) vyvlastňovateľovi do držby a úžitku na uskutočnenie diela, pre ktoré sa vyvlastňovanie povolilo. Odovzdanie do držby a úžitku môže okresný národný výbor urobiť odvislým od složenia primeranej istoty.

13./ Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu na určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti je podaná dôvodne a preto jej súd vyhovel. Vzhľadom k tomu, že žaloba žalobcu je žalobou určovacou, tak podľa § 137 písm. c/ Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z.z.), bolo potrebné zo strany žalobcu preukázať naliehavý právny záujem na takejto žalobe, pričom podľa názoru súdu bol tento preukázaný vzhľadom na zápis duplicitného vlastníctva k spornej nehnuteľnosti na LV č. 178 v prospech žalobcu a zároveň na LV č. XXX v prospech žalovaného. Naliehavý právny záujem je spravidla daný v prípade, ak je určovací žaloba schopná odstrániť existujúcu neistotu medzi stranami sporu a poskytnúť pevný základ pre ich právny vzťah za predpokladu, že túto neistotu nie je možné odstrániť iným prostriedkom ochrany práv. Žalobca má právny záujem na žiadanom určení ak by bez tohto určenia bolo ohrozené jeho právo alebo právny vzťah, ktorého je účastníkom, alebo ak by sa jeho právne postavenie bez takéhoto určenia stalo neistým. Cieľom určovacej žaloby je vydanie rozsudku, výrok, ktorého odstraňuje žalobcovi neistotu určením, či tu právo alebo právny vzťah je alebo nie je. Zákon pre procesnú prípustnosť určovacej žaloby teda predpokladá existenciu stavu neistoty žalobcu v tom, či ten - ktorý právny vzťah alebo právo je alebo nie je a zároveň

tiež preukázanie, že uvedenú neistotu je možné odstrániť navrhovaným výrokom rozsudku. Naliehavý právny záujem na určení je daný vtedy, ak je tu aktuálny stav objektívnej právnej neistoty medzi žalobcom a žalovaným, ktorý je ohrozením žalobcovho právneho postavenia a ktorý nemožno iným právnym prostriedkom odstrániť; nezáleží na tom, ako táto neistota vznikla (rozhodnutie R47/2020). S poukazom na uvedené ako aj na zistený skutkový stav mal súd za preukázané, že na strane žalobcu existuje naliehavý právny záujem na vydaní určovacieho rozsudku ohľadne vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti, nakoľko týmto rozhodnutím súdu sa odstráni existujúci stav právnej neistoty, ktorý vznikol tým, že v rámci ROEP došlo k zápisu duplicitného vlastníctva k spornej nehnuteľnosti v prospech žalovaného napriek tomu, že ako vlastník tejto nehnuteľnosti je už v reg. C KN zapísaný aj žalobca. Nie je preto možné súhlasiť s názorom žalovaného, že na strane žalobcu nebol preukázaný naliehavý právny záujem na podaní určovacej žaloby a že je potrebné uvedenú žalobu zamietnuť s tým, že parc. registra E č. 78 neexistuje a v minulosti bola v celosti absorbovaná parcelami registra C a iba chybou príslušného orgánu verejnej správy došlo ku vzniku dvojitého zápisu jednej nehnuteľnosti a túto chybu je potrebné riešiť v správnom konaní. Aj z ustanovení § 59 ods. 1, 2 a § 70 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv vyplýva, že údaje katastra sú hodnoverné a záväzné, ak sa nepreukáže opak, pričom údaj o viacnásobnom vlastníctve môže okresný úrad opraviť v konaní o oprave chyby len so súhlasom všetkých osôb zapísaných v katastri ako vlastníkov, k čomu v tomto prípade nedošlo a jediným možným riešením je rozhodnutie súdu ohľadne vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti. Uvedené konštatoval vo svojom rozhodnutí č. X23/2022 zo dňa 21.06.2022 aj Okresný úrad v Topoľčanoch katastrálny odbor, keď v odôvodnení uviedol, že nie je oprávnený v danej veci rozhodnúť o duplicitnom vlastníctve, nakoľko nemá právomoc posudzovať, ktorá verejná listina spôsobilá na záznam je vierohodnejšia.

14./ Podľa § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka je možné vlastníctvo k veci nadobudnúť aj vydržaním, pričom podmienky nadobudnutia vlastníctva vydržaním upravuje ustanovenie § 134 OZ s tým, že vydržanie je originárny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva na základe dlhodobej dobromyseľnej držby veci. Účelom vydržania je zjednotenie faktického stavu, v rámci ktorého sa oprávnený držiteľ veci vzhľadom ku všetkým okolnostiam domnieva, že je jej vlastníkom, so stavom právnym, pri ktorom sa držba veci stane súčasťou výkonu vlastníckeho práva. Vydržanie súčasne odstraňuje právnu neistotu spojenú s vadami alebo nedostatkom nadobúdacieho titulu, ak oprávnený držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti nemohol o týchto vadách vedieť alebo sa, naopak, mohol domnievať, že nadobúdací titul riadne existuje. Spôsobilým predmetom vydržania sú hnutelné aj nehnuteľné veci, pričom spôsobilým subjektom vydržania je každá osoba, ktorá je spôsobilá nadobudnúť vlastnícke právo. Vydržať vlastníctvo preto môžu fyzické osoby a od 1. januára 1992 aj právnické osoby a štát. K nadobudnutiu vlastníctva sa vyžaduje oprávnená držba, ktorá musí existovať počas celej dĺžky vydržacej doby, ktorá je pri hnutelných veciach 3 roky a pri nehnuteľnostiach 10 rokov. Držba predstavuje faktický stav, ktorý je právne upravený a i právne chránený. Držba môže byť oprávnená alebo neoprávnená. Držba sa nadobúda získaním skutočnej moci nad vecou spojenou s vôľou držiteľa túto vec ovládať. Oprávnená držba vyžaduje súčasné spojenie dvoch podmienok a to dobromyseľnosti držiteľa o tom, že mu vec alebo právo patrí a danosť tejto dobromyseľnosti so zreteľom ku všetkým okolnostiam. Dobromyseľnosť spočíva v presvedčení držiteľa, že je vlastníkom veci alebo že je oprávneným vykonávateľom práva. Nestačí presvedčenie držiteľa, že nikoho nepoškodzuje resp. že nikomu nezasahuje do jeho práv. Dobromyseľnosť musí byť posudzovaná objektívne a nie len zo subjektívneho hľadiska držiteľa.

15./ Dobromyseľnosť je presvedčenie nadobúdateľa, že nekoná bezprávne, keď si napríklad prisvojuje určitú vec alebo ňou disponuje. Ide teda o psychický stav, o vnútorné presvedčenie subjektu, ktoré samo osebe nemôže byť predmetom dokazovania. Predmetom dokazovania môžu byť skutočnosti vonkajšieho sveta, prostredníctvom ktorých sa vnútorné presvedčenie prejavuje navonok, teda okolnosti, z ktorých možno vyvodiť presvedčenie nadobúdateľa o dobromyseľnosti, že mu vec patrí. Okolnosťami, ktoré budú svedčiť pre záver o existencii dobromyseľnosti, budú spravidla okolnosťami týkajúcimi sa právneho dôvodu nadobudnutia a svedčiace o poctivosti nadobúdateľa. Na rozdiel od preukazovania vlastníctva nebude treba, aby preukazoval platný právny dôvod nadobudnutia, riadny prechod vlastníctva, ale len okolnosti svedčiace o poctivosti nadobúdateľa; v tom je základný rozdiel medzi ochranou vlastníctva a ochranou držby (R45/1986). Nadobúdateľ svoju dobrú vieru nemusí ani preukazovať, lebo aj v pochybnostiach platí, že držba je oprávnená (§ 130 ods. 1 in fine Občianskeho zákonníka). Na tom, kto nadobudnutie v dobrej viere popiera, bude, aby túto domnienku vyvrátil. Pre vydržanie je rozhodujúci stav v prírode, v akom držiteľ po zákonom predpísanú minimálnu dobu 10

rokov s pozemkom nakladá ako so svojím a je so zreteľom k všetkým okolnostiam v dobrej viere, že mu tento pozemok v príslušných hraniciach určených v prírode vlastnícky patrí (uznesenie NS SR sp.zn. 4Cdo/120/2019 z 27.08.2019).

16./ Rovnako tak z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/210/2019 zo dňa 12.08.2021 vyplýva, že predpokladom vydržania je skutočnosť, že držiteľ je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu vec alebo právo patrí. Posúdenie toho, či držiteľ je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu vec patrí, nemôže vychádzať len z posúdenia subjektívnych predstáv držiteľa. Dobromyseľnosť držiteľa musí byť posudzovaná aj z objektívneho hľadiska, t.j. či držiteľ pri zachovaní náležitej opatrnosti, ktorú možno s prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu na každom subjekte požadovať, mal alebo mohol mať pochybnosti, že užíva nehnuteľnosti, ktorých vlastníctvo nenadobudol. Oprávnená držba sa nemusí nevyhnutne opierať o existujúci právny dôvod, stačí, ak tu bol i domnelý právny dôvod (titulus putativus), teda ide o to, aby držiteľ bol so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu taký právny titul svedčí (rozhodnutie NS SR sp.zn. 4Cdo/287/2006). Pri ústavne konformnom výklade dobromyseľnosti držby treba skúmať, či držiteľ objektívne mohol byť presvedčený o tom, že držanú vec poctivým spôsobom nadobudol. Nemôže byť teda rozhodujúce, že pritom nesplnil zákonné podmienky. Za poctivý spôsob nadobudnutia veci treba považovať také nadobudnutie, ktoré je v súlade s dobrými mravmi. Spravidla je preto rozhodujúce, že držiteľ za držanú vec zaplatil dohodnutú sumu, prípadne poskytol iné dohodnuté plnenie alebo preukázateľne išlo o dar, ako bezodplatné plnenie (nález Ústavného súdu SR sp.zn. II.ÚS/484/2015 zo 14.11.2018).

17./ S poukazom na uvedenú právnu teóriu ohľadne nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním ako aj na citované rozhodnutia Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR mal súd za to, že na strane žalobcu došlo k nadobudnutiu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti zapísanej v registri E KN ako parc.č. 78 na LV č. XXX vydržaním, pričom tejto nehnuteľnosti zodpovedajú nové parcely registra C KN č. 387/147 a č. 387/48 tak, ako boli zamerané geometrickým plánom č. 4C/8/2020 znalkyňou Ing. Yvetou Strhanovou tvoriacim prílohu jej znaleckého posudku č. 8/2022. Keďže právnym následkom vydržania je nadobudnutie vlastníckeho práva priamo zo zákona (ex lege), treba pri uplatňovaní inštitútu vydržania rozlišovať jednotlivé obdobia platnosti právnej úpravy a to obdobie platnosti obyčajového práva na území Slovenska do 31. decembra 1950, ďalej obdobie platnosti Občianskeho zákonníka č. 141/1950 Zb. od 1. januára 1951 do 31. marca 1964 a napokon obdobie platného Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. od 1. apríla 1964 so zreteľom na jeho novely, najmä zákon č. 131/1982 Zb. účinný od 1. apríla 1983 a zákon č. 509/1991 Zb. účinný od 1. januára 1992.

18./ Podľa obyčajového práva platného na území Slovenska do 31.12.1950 vlastnícke právo k nehnuteľnosti nadobudol ten, kto mal nehnuteľnosť po dobu 32 rokov ako svoju pokojne v držbe. Bolo tomu tak napriek tomu, že v pozemkovej knihe, ktorá v tom čase mala nielen registračný, ale aj hmotnoprávny charakter, bol ako vlastník uvedený niekto iný. K takým prípadom dochádzalo napríklad vtedy, keď prevod vlastníctva k nehnuteľnosti na základe zmluvy, uzavretej za platnosti obyčajového práva nebol na nadobúdateľa v pozemkovej knihe zapísaný. V takom prípade vlastnícke právo nadobúdateľa len na základe zmluvy nemohlo prejsť. To však dôvodne mohlo v užívateľovi vyvolať presvedčenie o nadobudnutí vlastníctva k nehnuteľnosti, čo potom svedčilo o jeho oprávnenej držbe ako jednej z podmienok nadobudnutia vlastníckeho práva.

19./ Občiansky zákonník č. 141/1950 Zb. od 1. januára 1951 priniesol vo vzťahu k vydržaniu zmeny týkajúce sa predmetu vydržania, vydržacie doby a dobromyseľnosti vydržania. Za predmet vydržania boli výslovne označené hnutelné a nehnuteľné veci, pričom z vydržania boli vyňaté veci nachádzajúce sa v socialistickom vlastníctve. Dĺžka vydržacej doby bola stanovená na 3 roky pri hnutelných a 10 rokov pri nehnuteľných veciach. Vydržacia doba, ktorá začala plynúť pred 1. januárom 1951 podľa predtým platného obyčajového práva, sa skončila uplynutím tejto doby, avšak najneskôr 1. januára 1961. Do oprávnenej držby vydržateľa sa naďalej započítavala aj oprávnená držba jeho právneho predchodcu. U držiteľa sa tiež vyžadovala jeho dobromyseľnosť počas celej vydržacej doby a to so zreteľom ku všetkým okolnostiam.

20./ Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. držbu a vydržanie až do novelizácie (zákonom č. 131/1982 Zb.), t.j. do 1. apríla 1983 neupravoval. Ak teda vydržacia doba neuplynula najneskôr do 31.03.1964, k nadobudnutiu vlastníctva vydržaním následne nedošlo. Až novelou OZ č. 131/1982 Zb. účinnou od 01.04.1983 bolo vydržanie reaktivované, avšak oproti skoršej úprave bolo zúžené len na fyzické osoby

(občanov) a nevzťahovalo sa na právnické osoby (organizácie). Vydržanie sa týkalo len vecí, ktoré mohli byť v osobnom vlastníctve a vylúčené z neho bolo nadobudnutie vlastníctva k veciam v socialistickom vlastníctve alebo k veciam, ku ktorým mala socialistická organizácia právo užívania podľa osobitných predpisov. Vydržacia doba pri nehnuteľnostiach bola 10 rokov a do plynutia vydržacej doby sa mohla započítať doba držby právneho predchodcu a to aj keď išlo o držbu vykonávanú pred 01.04.1983, teda v čase, keď vydržanie nebolo možné, avšak k uplynutiu vydržacej doby mohlo dôjsť najskôr jeden rok po účinnosti zákona č. 131/1982 Zb. t.j. 01.04.1984. Súčasná právna úprava vydržania obsiahnutá v § 134 OZ bola zavedená zákonom č. 509/1991 Zb. účinným od 01.01.1992, pričom z prechodného ustanovenia § 872 ods. 6 OZ v nadväznosti na prijatú prax a judikatúru vyplýva, že do vydržacej doby možno započítať aj dobu držby uskutočňovanú pred 01.01.1992 a to aj vtedy, ak ide o vydržanie vecí, ktorá nemohla byť predmetom vydržania pred týmto dňom alebo išlo o osobu nespôsobilú vydržať vlastnícke právo (právnická osoba).

21./ Vychádzajúc z histórie právnej úpravy nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním mal súd za to, že právní predchodcovia žalobcu Y. Y. s manželkou H. sa ujali pokojnej držby spornej nehnuteľnosti na základe výmerov ONV v Topoľčanoch č. 9785/1947 zo dňa 30.06.1947 (č.l. 3pv) a č. 13141/1947 zo dňa 24.07.1947 (č.l. 4pv), ktorými došlo k vyvlastneniu časti parc.č. 78, 387/1 a 387/18 pôvodne zapísaných vo vložke č. 395 a to v rozsahu zameranom GP č. 15/1944 zo dňa 16.02.1944 a k vytvoreniu novej parc.č. 78/2 o výmere 102 štvorcových siah (366 m²). Vyvlastnenie nehnuteľnosti a jej následné pridelenie do užívania právnych predchodcov žalobcu sa realizovalo na základe nariadenia Sboru povereníkov č. 128/1945 Sb. n. SNR (§ 12 ods. 1), pričom účelom vyvlastnenia bolo umožnenie prístavby k rodinnému domu starých rodičov žalobcu a k odovzdaniu do užívania mohlo dôjsť až po tom, ako zaplatili náhradu za vyvlastnené pozemky. Po zaplatení náhrady mali vyvlastňovatelia nadobudnúť vlastnícke právo k nehnuteľnosti a súd mal nariadiť vklad vlastníckeho práva v ich prospech do pozemkovej knihy, čo vyplýva z vyššie citovaných výmerov ako aj z jednotlivých ustanovení nariadenia č. 128/1945 Sb. n. SNR

22./ Prevedeným dokazovaním však súd zistil, že k nariadeniu vkladu vlastníckeho práva právnych predchodcov žalobcu nedošlo, pričom títo nerušene užívali vyvlastnenú nehnuteľnosť v dobrej viere, že sú jej vlastníckymi, keďže za ňu zaplatili náhradu za vyvlastnenie, nehnuteľnosť si oplotili a využívali ju v prednej časti ako dvor a v zadnej časti ako záhradu. O dobromyseľnosti a nerušenom užívaní spornej nehnuteľnosti starými rodičmi žalobcu svedčí aj to, že rodičia žalobcu Y. Y. s manželkou D. zistili až v roku 1971 pri usporiadaní dedičstva po rodičoch, že k rozhodnutiu súdu o vklade vlastníckeho práva v roku 1947 nedošlo a preto sa snažili uvedenú záležitosť vyriešiť podaním žiadosti o majetkovoprávne usporiadanie na ONV v Topoľčanoch (č.l. 14). ONV v Topoľčanoch potvrdil informácie uvedené rodičmi žalobcu a vydal súhlas na zapísanie vlastníctva v ich prospech (č.l. 14pv). Zo ZP č. 8/2022 ďalej vyplýva, že v roku 1971 na podklade GP č. 920 - 20 - 0006 - 4 došlo k zápisu parc.č. 387/2 a 387/40 na LV č. 4 pre právnych predchodcov žalobcu, pričom diely označené písmenami a, b zodpovedajú geometrickému určeniu parc.č. 78/2 zakreslenej v pozemkovej mape a parcele č. 78/2 podľa GP č.j. 15/44 zo dňa 16.02.1944 a oplotenie týchto pozemkov je od zamerania dňa 14.10.1965 teda 57 rokov stále na tých istých vlastníckych hraniciach a pozemky sú v súčasnej dobe užívané žalobcom (uvedené vyplýva aj v kontexte s obhliadkou vykonanou súdom dňa 09.09.2020 - zápisnica na č.l. 104). GP č. 920 - 20 - 0006 - 4 však nebol v roku 1971 zakreslený do pozemkovej mapy a ani pri ROEP zákres tohto GP nebol prevedený do vektorovej katastrálnej mapy a tým došlo k zápisu duplicitného vlastníctva žalovaného k parcele registra E parc.č. 78 do LV č. 715. Uvedenú skutočnosť žalobca zistil až vtedy, keď požadoval od geodetickej firmy vytýčenie hranice pozemkov parc.č. 387/2 a 387/40 a bol informovaný, že to nie je možné pokiaľ nebude vyriešené duplicitné vlastníctvo k parc. registra E parc.č. 78.

23./ Z dokazovania prevedeného súdom a to z predložených listinných dokladov a z obsahu ZP č. 8/2022 však jednoznačne vyplýva, že vlastníctvo k spornej nehnuteľnosti zameranej GP č. 4C/8/2020 ako parc. registra C parc.č. 387/147 a č. 387/148 nadobudli vydržaním ešte právní predchodcovia žalobcu, keďže pokojnej držby nehnuteľnosti sa ujali ešte v roku 1947, pričom podľa obyčajového práva vtedy platného na Slovensku bola vydržacia doba 32 rokov a po prijatí OZ č. 141/1950 Zb. sa táto skončila uplynutím tejto doby, avšak najneskôr 1. januára 1961 s tým, že do oprávnenej držby vydržateľa sa započítavala aj oprávnená držba jeho právneho predchodcu. V nasledujúcom období došlo medzi právnymi predchodcami žalobcu k prevodom vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti na základe jednotlivých právnych titulov podrobne uvedených vo vypracovanom ZP č. 8/2022 a to až na žalobcu, ktorý naďalej nehnuteľnosti nerušene užíva tak, ako boli v minulosti oplotené. Z uvedeného dôvodu súd žalobe žalobcu na určenie vlastníckeho práva k novovytvoreným parcelám registra C parc.č. 387/147 a

parc.č. 387/148 tak, ako sú špecifikované vo výrokovej časti rozsudku vyhovel v celom rozsahu, nakoľko mal za nepochybné preukázané, že vlastnícke právo k týmto pozemkom nadobudli z titulu vydržania ešte právni predchodcovia žalobcu a žalobca je v súčasnej dobe výlučným vlastníkom týchto pozemkov. Po vypracovaní ZP vlastnícke právo žalobcu k sporným nehnuteľnostiam nerozporoval ani žalovaný, avšak mal za to, že predmet sporu prakticky neexistuje, nakoľko parc. registra E bola absorbovaná parcelami registra C a preto žiadal žalobu zamietnuť. Súd sa však s jeho názorom ohľadne zamietnutia žaloby nestotožnil, pretože len určením vlastníckeho práva v prospech žalobcu dôjde k odstráneniu zápisu duplicitného vlastníctva k nehnuteľnostiam vedeného na LV č. XXX a LV č. XXX a tým aj k odstráneniu právnej neistoty žalobcu ohľadne jeho vlastníckeho práva.

24./ O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech priznal náhradu trov konania proti žalovanému v plnej výške, s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne tunajší súd podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal nielen z toho, že žalobca mal vo veci plný úspech, keďže jeho určovacej žalobe bolo vyhovené, ale bral do úvahy aj skutočnosť, že žalovaný pred podaním žaloby na súd na snahu žalobcu o mimosúdne usporiadanie právnych vzťahov k nehnuteľnostiam reagoval negatívne a teda znemožnil vykonanie nápravy v správnom konaní Okresným úradom Topoľčany, odborom katastrálnym v rámci konania o oprave chyby a preto jedinou možnosťou na vyriešenie toho problému bolo podanie určovacej žaloby na súd.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd Topoľčany.

Podľa §-u 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutie smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).